

Kerkdienst Janskerk 1 april 2018
Thema: Met Paulus op weg naar Pasen
Lezing: Lucas 24: 1-8 en 1 Korinthe 15: 1-11
Voorganger: Jasja Nottelman

Overweging

Mensen van God,

zo'n twee weken geleden was ik samen met nog 15 andere mensen, gemeenteleden, pastores, die actief zijn in de Protestantse Gemeente Utrecht op inspiratiereis in Londen. We hadden afspraken gemaakt met mensen van verschillende (met name) anglicaanse kerken en projecten om zo inspiratie op te doen voor de kerk van de toekomst in Utrecht.

Fantastisch natuurlijk,
de stad zelf,

onze reisgroep, mensen die elkaar in no time veel beter hebben leren kennen, maar vooral waren we geraakt doordat we ongelofelijk welkom waren. Welkom in hun midden, als gasten, als mede gelovigen die op zoek zijn hoe je als christen van betekenis kan zijn in de samenleving en op welke manier je als kerk van betekenis kan zijn.

Een van de meest indrukwekkende bezoeken was aan St. Paul Old Ford. Een kerk in Oost Londen, een arme buurt, waarin met enorme vasthoudendheid én creativiteit de kerk daar jaar na jaar meer en meer gaat betekenen in de buurt.

Ik ga daar hier niet helemaal over uitweiden, een van mijn collega's heeft prachtige blogs geschreven over onze reis, dat ga ik hier niet dunnetjes overdoen.

Maar wat ons trof in deze kerk, St Paul Old Ford, was de manier waarop pastor James, een jonge dertiger, en de locatiemanager Karen, in de vijftig, spraken vanuit hun passie voor wat ze aan het doen waren.

De overtuiging dat God er is voor alle mensen en dat zij die liefde van God mogen doorgeven. Dat deze kerk een plaats is voor mensen om te groeien, te delen en te ontvangen.

Een mooie uitspraak deed pastor James:

'We are confident in faith, not arrogant'. God is doing all of this, we are only trying to keep up with him.'

'Wij zijn zelfverzekerd in geloof, niet arrogant. God is dit allemaal aan het doen, wij proberen hem bij te houden.'

Na dit bezoek bracht het in de groep het gesprek op gang over hoe je zelf geneigd bent om te spreken over het christen zijn en de betekenis van de kerk.

Dat je met z'n allen hard aan het werk bent om van alles te regelen, soms ook met het idee dat er van alles overeind gehouden moet worden.

Pastor James gaf in al zijn oprechtheid aan ons mee:

Heb vertrouwen, laat je de weg wijzen door de Eeuwige, geef gehoor aan het evangelie in al zijn eenvoud en herinner je de woorden zoals Jezus die zelf heeft gezegd: de dood is het einde niet, er zal nieuw leven zijn en leef dat leven in liefde, recht en vrede.

Dat je die boodschap van het nieuwe leven, van opstanding, niet altijd zomaar paraat hebt, dat zien we terug in het verhaal van de vrouwen bij het graf.

Ze gaan er vanuit dat ze het lichaam van Jezus zullen aantreffen, ze gaan er naar toe om het te kunnen balsemen. Als het graf leeg blijkt te zijn is de schrik groot.

Wanneer de mannen in de witte gewaden hen eraan herinneren dat Jezus toch immers zelf heeft gezegd dat hij op de derde dag zou opstaan, dan komt het ze weer te binnen.

Soms kun je niet horen omdat je oren zijn dichtgestopt, je adem opgekropt en je hart van leegte zwaar is...

Nu de vrouwen zich realiseren wat er gebeurd moet zijn gaan ze het de anderen vertellen.

En dan nog, je kunt het horen, maar de boodschap te horen dat Jezus leeft, is een boodschap die niet zomaar bij je landt. Het zal bij iedereen die met Jezus te maken had, een tijd hebben geduurd om iets te kunnen met 'opstanding'. Je ziet dat trouwens ook terug in de verschillende verschijningsverhalen van Jezus aan de leerlingen die zullen volgen.

En eigenlijk zie je het ook terug in wat Paulus schrijft. Hij kan het haast niet geloven dat Jezus aan hem is verschenen, hij noemt zichzelf een misbaksel, de minste van de apostelen. Omdat Paulus van zichzelf heel goed weet dat hij in zijn 'vorige' leven christenen hartstochtelijk heeft vervolgd. Zijn oren waren weer op een heel andere manier dichtgestopt.

Hij wilde niet horen, totdat hij uiteindelijk aan de stem van de Eeuwige geen weerstand kon bieden.

Hij kreeg de kans zich om te keren van zijn weg, een weg die alleen tot dood en verderf leidde, zich om te keren en opnieuw te beginnen, een weg ten leven te gaan.

Hij benoemt het als genade; alle kracht die hij zelf ervaart in zijn werk en leven, nu als volgeling van Christus, is geen eigen kracht, maar de kracht van de Eeuwige die in hem werkt.

Ik denk dat dat het is wat ik, op een andere manier wellicht, in het verhaal van Pastor James van St Paul Oldford terug hoorde.

'God is het die aan het werk is, die wil werken in ons en door ons. Wij proberen hem bij te houden.'

Aan ons de vraag of wij dit goede nieuws in onze ziel willen laten neerdalen.

De Eeuwige die ten diepste zegt:

'Ik wil er zijn voor jou, ik nodig je uit op te staan, mij te volgen, op weg naar een toekomst van liefde, recht en vrede voor iedereen!'

Zo moge het zijn.